

Zaharia cap.12-14 – a doua venire a lui Mesia

În comentariile noastre pe celelalte cărți din Scriptură am făcut adesea referire la aceste capitole din Scriptură. Acum nu dorim să repetăm lucrurile pe care deja le-am subliniat în celelalte comentarii ci doar să surprindem unele aspecte noi. Subliniem de la început că aceasta este cea mai clară profeție despre a doua venire a lui Mesia din tot Vechiul Testament. Ea este o profeție complexă și completă și zugrăvește trei tablouri majore:

- Contextul istoric premergător venirii lui Mesia
- Venirea lui Mesia în slavă
- Consecințele venirii lui Mesia

Proorocia are în centru pe Israel (v.1a). Proorocia este rostită de Dumnezeu Creator, de Cel care a întins cerurile și a întemeiat pământul și a întocmit duhul omului din el. (v.2b). De ce ni se prezintă imaginea lui Dumnezeu ca și Creator în contextul rostirii acestei profeții? De ce autorul profeției e prezentat ca Dumnezeuul Genezei? Pentru că creația ne trimite la începutul poveștii, pe când profeția de față ne descoperă FINALUL poveștii. Cel ce a început marea poveste prin actul creației, tot El o va încheia în mod glorios. Și Finalul va reprezenta un nou început, și o nouă creație! Iată de ce profeția începe cu descrierea lui Dumnezeu ca și Creator. Cel care a creat pământul, acum decide să îl restaureze.

Finalul are drept epicentru Ierusalimul. Ierusalimul este prezentat mai întâi ca un potir de amețire pentru toate popoarele, și aceasta pentru că toate popoarele se vor îmbăta cu ura pentru Israel și se vor aduna să nimicească Ierusalimul. Dar Ierusalimul este prezentat și ca o piatră grea pentru toate popoarele, căci toate

națiunile care se vor ridica împotriva lui vor fi nimicite în cele din urmă. Izbăvirea va fi o minune, o intervenție directă din partea lui Dumnezeu (v.4), la fel ca pe vremea lui Ezechia. Textul insistă apoi pe relația dintre căpeteniile lui Iuda și Ierusalim. Căpeteniile lui Iuda își pun nădejdea în locuitorii Ierusalimului, dar Dumnezeu face ca aceste căpetenii ale lui Iuda să devină o flacără mistuitoare, și tot El decide ca să fie mântuite mai întâi corturile lui Iuda pentru ca fala casei lui David (aflată la Ierusalim) și fala locuitorilor Ierusalimului să nu se înalțe peste Iuda. Înțelegem că nu doar Ierusalimul va fi izbăvit ci întreaga țară. Și Domnul va face astfel încât izbăvirea țării să nu fie mai puțin glorioasă decât izbăvirea Ierusalimului. Accentul e pus astfel pe mântuirea întregului POPOR și nu pe izbăvirea Ierusalimului. Ierusalimul rămâne totuși o pagină centrală în vremea sfârșitului. Izbăvirea va fi deplină, totală în ziua aceea astfel că cel mai slab va fi ca David și casa lui David ca Dumnezeu, ca Îngerul Domnului în mijlocul lor. Se realizează o identificare între Dumnezeu și poporul Său, o unire a lui Dumnezeu cu poporul Său. Observăm din nou subliniată divinitatea Îngerului Domnului. Cartea Zaharia accentuează poate mai mult ca orice alt profet divinitatea lui Mesia. De ce se vor aduna toate aceste popoare împotriva Ierusalimului este un mister. Care va fi rațiunea istorică? Nu știm. Însă ura istorică asupra evreilor își va atinge apogeul în acele vremuri. Din punct de vedere spiritual, motivul va fi păcatul Ierusalimului. Într-adevăr următoarele versete ne prezintă un popor adormit și idolatru care se trezește tocmai sub pedeapsă.

Izbăvirea nu va fi un cec în alb. Ea va veni doar ca urmare a pocăinței rămășiței poporului ales, ca urmare a plânsetului și strigătului acestuia. În acele momente groaznice ale finalului, Dumnezeu va turna *”peste casa lui David și peste locuitorii Ierusalimului un duh de îndurare și rugăciune, și își vor întoarce privirile spre Mine pe care L-au străpuns”*. Textul face cu claritate referire la

prima venire a lui Mesia descrisă în cap.11. Ca și în cap.11, Mesia e o Persoană divină care se confundă cu divinitatea. Nicăieri nu găsim în Vechiul Testament descrisă pocăința finală a poporului evreu și că miezul acestei pocăinței este tocmai recunoașterea faptului că aceștia au respins pe Mesia. Și pocăința va fi una totală și autentică. Și va fi jale mare. Va fi ca jalea din Egipt când egipentii își plâneau întâiul născut după urgia 10, și va fi ca în valea Meghidonului când poporul îl plânga pe marele rege Iosia. Dar mai mult decât atât fiecare familie se va jeli deosebit, într-un fel aparte. Fenomenul nu va fi unul de isterie națională, de entuziasm trecător al mulțimii. Pocăința se va personaliza în fiecare familie și va fi una autentică pentru fiecare familie în parte. Fiecare familie va avea plânsul ei. Dar și în cadrul fiecărei familii, fiecare membru va plânge deosebit căci textul insistă: *”și femeile ei deosebit”*. Și sunt menționate patru familii. Și cred că fiecare familie arată spre ceva:

- Familia lui David spre casa regală
- Familia lui Natan spre mulțimea proorocilor
- Familia lui Levi spre casa preoțească
- Familia lui Șimei spre popor, și chiar spre cele mai nenorocite familii din popor – aceasta dacă Șimeiul de aici trimite la cel care blestema pe David (Șimei din 2 Samuel 16 poate simboliza tot poporul necredincios care se bucura când Unsul Domnului era alungat, sau străpuns – ca să folosim limbajul din Zaharia).

Pocăința e un dar de sus. Duhul de iluminare și trezire vine de sus. Și Trezirea rămășiței evreiești este una din cele mai mari minuni ale istoriei. Cum va fi posibil ca acest popor împietrit care neagă de mii de ani prima venire a lui Mesia, să recunoască cu toții că Isus e adevăratul Mesia? Și recunoașterea să nu fie doar ceva de moment, ci ceva stabil și pentru totdeauna. Este cu adevărat marea minune

a istoriei în fața căreia nu putem decât să ne închinăm. De ce tocmai atunci Domnul le va turna acest duh de descoperire?

- Pentru că de-abia atunci se va fi împlinit pleroma neamurilor (numărul deplin al neamurilor – vezi Romani 11)
- Pentru că de-abia atunci va fi trecut mânia lui Dumnezeu și perioada de împietrire cauzată de respingerea lui Mesia
- Pentru că de-abia atunci Israel va fi parcurs acel creuzet istoric care va duce la curățirea sa.

Prima parte a cap.13 insistă pe faptul că fenomenul supranatural trăit de Israel nu este unul de moment ci unul de durată. În Israel se va deschide un izvor pentru curățirea păcatului și a tuturor necurățiilor țării. Izvorul se poate referi la Duhul Sfânt (vezi ploaia de primăvară din 10:1), la acel Rusalii care va fi trăit de poporul evreu și care le va da o inimă nouă și un duh nou. Dumnezeu va stârpii nu doar idolii din țară ci și numele acestora ca nimeni să nu-și aducă aminte de ei. Va fi o curățire totală. Pasajul insistă însă pe curățirea țării de prooroci mincinoși. Într-adevăr ne aducem aminte mai ales din cartea Ieremia că proorocii mincinoși au fost un factor principal care a dus la rătăcirea lui Israel. Zaharia însuși a subliniat în capitolele precedente că Israel a ajuns în împietrire din pricina păstorilor săi sufletești. Pasajul din 13a despre prooroci ne arată că vindecarea lui Israel va fi UN PROCES. Iată că în popor vor mai încerca unii să fie prooroci mincinoși dar reacția poporului va fi una corectă care va duce la curățire. Proorocii mincinoși vor fi omorâți sau pedepsiți chiar de cei din casa lor. Se repetă ideea STRĂPUNGERII. Israel e vindecat. Nu mai străpunge pe adevăratul Păstor ci străpunge pe păstorii falși, reprezentați aici de profeții mincinoși. Mia de ani este un proces de prechimbare. Și prima vindecare și preschimbare va fi cea a lui Israel. Dar ea va dura timp. La fel ca și cu rămășița din vremea lui Zaharia nu va fi suficientă

trezirea inițială a duhului, va fi nevoie de o perseverență în schimbare. Și Israel de la finalul istoriei va da din plin dovadă de această perseverență.

A doua parte a cap. 13 pare să ne explice CUM e posibilă această schimbare în bine? Și ni se oferă două explicații: motivul obiectiv al schimbării (v.7) și motivul subiectiv al schimbării (v.8-9). Motivul obiectiv este prezentat prin lovirea Păstorului de Însuși Dumnezeu. Profeția revine la imaginea primei veniri a lui Mesia, când Mesia e lovit și străpuns. Dar de această dată nu poporul, ci Însuși Dumnezeu poruncește sabiei să lovească pe Mesia. Isaia 53 detaliază acest lucru. Mesia e respins și străpuns de Israel, dar El e apoi lovit de Însuși Dumnezeu ca jertfă de ispășire pentru păcatele poporului. Fără această jertfă perfectă iertarea lui Israel nu e posibilă, și fără iertare nu e posibilă nici vindecarea sa. Deci iată motivul obiectiv al schimbării: jertfa lui Mesia. Ca urmare a lovirii Păstorului, oile se rispec. Dar apoi mâna Domnului revine asupra celor mici și smeriți. Profeția se împlinește mai întâi la nivelul celor 11 ucenici care se rispec, dar apoi se bucură din nou de binecuvântarea mâinii lui Dumnezeu, după învierea lui Mesia. Dar profeția se împlinește și asupra lui Israel care mai întâi e rispit, dar la final o rămasiță este mântuită.

Motivul subiectiv al schimbării e căința lui Israel. Dar aceasta nu vine deodată și nu peste tot poporul. Două treimi vor fi nimicite, și numai o treime va rămâne. Și această treime va fi pusă în foc și curățită cum se curățește argintul și aurul. Ultima treime va fi pusă într-un creuzet istoric teribil, și prin acest creuzet va fi curățit. Acest creuzet e reprezentat tocmai de împresurarea finală a Ierusalimului. Și cap.14 ne va arăta că va fi mai greu față de cum ne-am imaginat atunci când am citit cap.13.

Într-adevăr, în cap.14 descoperim mai multe elemente de noutate despre vremea finalului. Primul este că ziua revenirii lui Mesia este numită ZIUA

DOMNULUI. Această ZI apartine o găsim menționată de către mai mulți profeți. Înțelegem că profeții vorbesc despre aceeași zi măreață a izbăvirii lui Israel, izbăvire adusă de Însuși Mesia. Însă izbăvirea va veni DUPĂ o CUMPLITĂ ÎNFRÂNGERE. Căci mai întâi cetatea va fi cucerită, casele jefuite și femeile batjocorite. Jumătate din cei ce vor rămâne în viață vor fi duși în robie și jumătate va rămâne în cetate, probabil pentru a fi nimicită. Deci înainte de izbăvire Ierusalimul va fi pârjolit. E un amănunt extrem de important pentru a înțelege vremea finalului. Nu va fi ca pe timpul lui Ezechia când Ierusalimul a fost izbăvit înainte de a fi cucerit. La vremea finalului, izbăvirea vine DUPĂ distrugere. Aflăm de asemenea că nu toți evreii vor fi la Ierusalim. O rămășiță va fi la Ierusalim, dar restul va fi drept rob printre neamuri. Într-adevăr dacă toți evreii ar fi la Ierusalim CUM se vor mai împlini profețiile care anunță strângerea evreilor de pe tot pământul în vremea finalului? Un alt aspect important este că Domnul aduce toate aceste popoare împotriva Ierusalimului. Este un ceas al pedepsiei când paharul fărădelegii cetății este la culme. Cetatea e dată spre nimicire. Din această perspectivă este și mai minunată căința și mântuirea rămășiței. Izbăvirea va fi adusă de Însuși Dumnezeu: căci Domnul Însuși Se va arăta și va lupta! Și cum Se va arăta Domnul decât prin trimiterea în slavă și putere a lui Mesia, Fiul Său? Muntele Măslinilor va ocupa un loc special pentru revenirea lui Mesia, căci picioarele Sale vor sta pe acest munte. Arătarea lui Mesia va fi una măreață așa că va fi nevoie de un întreg munte ca așternut al picioarelor Sale. De pe Muntele Măslinilor S-a înălțat Mesia la cer. Tot pe acest munte va reveni! Este un munte la răsărit de Ierusalim. Și este numit sugestiv muntele Măslinilor. Măslinul trimite la Israel. Mai întâi El pleacă alungat și respins de Măslinul Israel și se întoarce când este rechemat de același Măslin-Israel. El pleacă din pricina evreilor și se întoarce tot din pricina lor! Muntele se pare că se va despica în două și se va face acolo o vale foarte mare. Acolo, în această vale va fugi rămășița evreilor pentru a se salva.

Și vor fugi ca pe vremea cutremurului din vremea lui Ozia. Dar dacă atunci au fugit de cutremur, acum vor fugi spre cutremur, căci vor fugi spre muntele care se va despica! Dacă atunci cutremurul le era vrăjmaș, acum cutremurul revenirii lui Meisa la va fi aliat. Și exact în momentul în care rămășița va ajunge în această vale nou formată va veni Domnul în slavă. Dar nu va veni singur, ci va veni împreună cu toți sfinții! Cine sunt acești sfinți? Îngerii? Mai degrabă sunt cei deja răscumparați din ceruri. Pavel insistă că Hristos se va întoarce în slavă însoțit de sfinții deja răscumparați (vezi 1 Tes.4:17, 2 Tes.1:10).

Ziua aceasta este o zi specială, cunoscută de Domnul, concepută de Domnul și așteptată de Domnul. Și doar Domnul cunoaște această zi. Această zi va fi determinantă pentru schimbarea destinelor națiunilor. Așa se încheie cap.14 din Zaharia și anume explicând cum această zi va schimba pentru totdeauna atât destinul lui Israel cât și destinul neamurilor. În ziua aceea vor curge ape VII în Ierusalim și va începe procesul de restaurare spirituală și fizică a poporului evreu. Și drept urmare întreaga țară va ajunge ca desișul Iordanului (belșug, prosperitate), deci țara va ajunge din nou o țară în care curge lapte și miere! Apoi Ierusalimul va fi înălțat ca și capitala spirituală a lumii și va locui liniștit la locul lui fără a mai fi tulbruat vreodată. Izbăvirea nu va fi de scurtă durată ca pe vremea lui Ezechia ci va fi pentru totdeauna căci Israel va primi o inimă nouă care se va teme pentru totdeauna de Domnul! Pare de necrezut că acest popor care întotdeauna s-a răzvrătit față de Domnul, acum pentru totdeauna va umbla în căile Lui! Iată înțelepciunea desăvârșită a Medicului popoarelor, a Celui care știe să restaureze!

Domnul va fi împărat peste tot pământul și Numele Lui va fi singurul Nume în tot pământul. Deci nu doar în Israel ci peste tot pământul! Cum va fi posibil acest lucru? Dumnezeu nu va curăța doar Ierusalimul ci și neamurile. Neamurile vrăjmașe Ierusalimului vor fi nimicite, dar nu în întregime, Vor fi nimiciți cei

răzvrătiți, dar rămășița mai puțin bolnavă a neamurilor va fi lăsată în viață. Și apoi aceste neamuri vor fi conduse cu un toiag de fier de către Mesia Însuși și vor intra și ele într-un PROCES de vindecare. Ierusalimul va fi capitala spirituală a lumii și acolo vor veni neamurile să se închine Domnului și să învețe să se teamă de Domnul. Și la sărbătoarea corturilor vor veni la Ierusalim toate neamurile. Iată un alt argument că această sărbătoare trimite spre vremurile escatologice. Însă neamurile vor fi conduse cu un toiag de fier. Domnul a răscumpărat prin venirea Sa în slavă tot pământul! Astfel că neamurile care nu vor asculta vor fi lovite cu secetă. Și dintre aceste neamuri este menționat Egiptul probabil pentru că el avea motive serioase să nu vină la Ierusalim să se închine Domnului. Egiptul era locul fostei robii, un loc despre care Domnul a zis: să nu vă întoarceți niciodată acolo! Dar dacă Egiptul în mândria lui nu va veni să se închine Domnului, va fi lovit cu secetă. Iată că neamurile vor fi și ele puse într-un PROCES de vindecare. Vindecarea neamurilor NU se va face peste noapte. Mia de ani (care poate va dura mii de ani!) înseamnă un PROCES lent de vindecare a popoarelor, atât în dreptul lui Israel cât și în dreptul celorlalte neamuri. Dar procesul va avea SUCCES! Astfel încât până și pe zurgălăii cailor va sta scris: sfinții Domnului! Totul va fi închinat Domnului de la zurgălăii cailor până la oalele din casă. Tot ce se va face pe pământ va fi spre slava Domnului și în conformitate cu sfințenia Lui! Și cu precădere Israelul și Ierusalimul vor atinge apogeul în ascultarea de Dumnezeu și astfel Casa Domnului nu va mai fi niciodată pângărită și nici un canaanit (negustor sau om necurat) NU va mai intra în Templu!

Ajunși la final de carte medităm din nou. Finalul cărții se caracterizează prin CLARITATE. Și parcă nicăieri în Vechiul Testament nu ni se prezintă atât de clar următoarele adevăruri:

- Mesia va veni de două ori la Israel. Prima dată în slăbiciune și va fi respins, a doua oară în glorie după ce va fi chemat de ai Săi.
- Povestea de dragoste dintre Dumnezeu și Israel va avea un final fericit.
- Ierusalimul va fi în CENTRUL evenimentelor finalului.
- La vremea finalului, Israel va trece prin mari necazuri pentru a fi curățit și a ajunge la actul autentic al unei pocăințe naționale depline.
- Revenirea în slavă a lui Mesia va fi urmată de mia de ani, o epocă a păcii în care atât Israel cât și Neamurile vor fi vindecate și vor învăța ascultarea de Domnul!
- Dumnezeu rămâne suveran peste istoria neamurilor și istoria evreilor, și toate DUC spre împlinirea planurilor Sale ascunse și tainice!